

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НАД КУРСОМ ФІЗИКИ

Доля самостійної роботи учнів-студентів-пошукачів в навчальному циклі постійно зростає при переході від навчального закладу нижчого рівня до навчального закладу вищого рівня: початкова школа → середня школа → вища школа → аспірантура [1]. Що стосується дисципліни „фізика”, яка традиційно викладається у вищих технічних навчальних закладах на 1-2-х курсах, то згідно діючих навчальних планів самостійна робота студента передбачена практично в тому ж об’ємі, як і аудиторне навантаження. Тому кафедра фізики покликана приділяти належну увагу проблемі організації самостійної роботи студентів над курсом в тісній ув’язці зі змістом аудиторних занять (лекційних, лабораторних, практичних) та планових контрольних заходів. Важливо, щоб студент мав чітке уявлення про структуру навчального курсу, про порядок виконання і зміст навчальних дій, про критерії оцінювання знань та набутих навичок, про шляхи поглиблення своєї навчальної діяльності у співпраці з кафедрою. Ще одною складовою планової самостійної роботи є підготовка студента до наступної діяльності в рамках так-званої самоосвіти – зокрема необхідно дати студентові конкретне уявлення про методи пошуку та опрацювання нової інформації. Суттєвим є також те, аби не заорганізувати роботу студента поза аудиторією, а залишити йому поле для ініціативи в поширенні навчальної діяльності.

В доповіді обговорюється зміст методичних рекомендацій щодо провадження самостійної роботи студентів над курсом фізики, підготовлених відповідно до вище означених цілей. Документ, який передбачається видавати студентам, містить такі параграфи: 1) мета та задачі курсу фізики; 2) погодинний розподіл тем; 3) лекційні заняття; 4) практичні заняття; 5) лабораторні заняття; 6) семестровий контроль знань та навичок.

Література.

1. П.І. Сікорський. Кредитно-модульна технологія навчання. – Київ: Вид-во Європейського ун-ту, 2006. – 126 с.